

ශ්‍රී ආගුලිමාල මහාසෑ වන්දනාව

ශ්‍රී ආගුලිමාල මහා සෑ විහාරය, බෝවත්ත, බිංගිරිය.

ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2564 ආසල පුන් පොහෝ දින

ශ්‍රී අංගුලිමාල මහාසෑ වන්දනා ගාථාව

සිරිමතෝ ලෝකනාථස්ස
ධාතුජ්ජලිත මුද්ධනී
ජනපුත්තංගුලිමාලස්ස
ධාතු ගබ්භේ පතිට්ඨිතං
තං තේජමානං දද්දල්ලමානං
වන්දාමහං අංගුලිමාල පූජං'ති.

අංගුලිමාල මහරහතන් වහන්සේට වන්දනා කිරීම

යෝ ච පුබ්බේ පමජ්ජන්වා - අංගුලිමාලෝති විස්සුතෝ
අප්පමාදං සමාදාය - චිත්තණ්භෝ සුසංචුතෝ
තං කාරුණිකං සුසමාහිතින්ද්‍රියං -
වන්දාමි පරිනිබ්බතංගුලිමාලං

පෙර යමෙක් පමා වීමෙන් - අඟුල්මල් සේ ප්‍රකට වූයෙද
නොපමාව බුදු සසුනෙහි - නිකෙලෙස් ව රහත් වූයෙද
සියලු තණ්භාවෙන් මිදී ගොස් - හොඳින් සංවර වූයෙද
ඒ කාරුණික සමාහිත ඉඳුරන් ඇති -
අමා නිවනට වැඩිය අපගේ
අඟුල්මල් රහත් මුනිඳුට - වඳිම් මම සාදරයෙන්
සාදු! සාදු!! සාදු!!!

අංගුලිමාල සුත්තං

(අංගුලිමාල තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම)

ඒවං මේ සුතං/ ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති
ඡේතවනේ/ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ./ තේන ඛෝ පන
සමයේන රඤ්ඤෝ පසේනදිස්ස කෝසලස්ස විජ්ඣේ/ චෝරෝ
අංගුලිමාලෝ නාම හෝති/ ලුද්දෝ ලෝහිතපාණි භතපහතේ
නිව්චියෝ අදයාපන්තෝ පාණ්භුතේසු./ තේන ගාමාපි අගාමා
කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා,/ ඡනපදාපි අඡනපදා කතා./
සෝ මනුස්සේ වධිත්වා වධිත්වා අංගුලිනං මාලං ධාරේති./
අථ ඛෝ භගවා පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙත්වා/ පත්තව්චරං
ආදාය/ සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පාවිසි./ සාවත්ථියං පිණ්ඩාය
චරිත්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෝ/ සේනාසනං
සංසාමෙත්වා පත්තව්චරං ආදාය/ යේන චෝරෝ අංගුලිමාලෝ
තේන'ද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජී./

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී./ එක් සමයක භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ/ සැවැත් නුවර ඡේතවනය නම් වූ/ අනේපිඬු
සිටුතුමාගේ ආරාමයෙහි වැඩවසන සේක./ එසමයෙහි පසේනදී
කොසොල් රජුගේ රාජධානියෙහි/ අංගුලිමාල නම් ප්‍රසිද්ධ
සොරෙක් සිටියේය./ ඔහු රෝද වූයේය./ ලෙහෙ වැකුණු
අතින් යුක්ත වූයේය./ අනුන් විනාශ කිරීමෙහි මැරීමෙහි යෙදී
සිටියේය./ සතුන් කෙරෙහි දයා රහිතව සිටියේය./ ඔහු විසින්
ගම් නොගම් කරන ලද්දේය./ නියම්ගම් නොනියම්ගම් කරන
ලද්දේය./ ඡනපද අඡනපද කරන ලද්දේය./ මිනිසුන් මර මරා
ඇඟිලිවලින් කළ මාලා/ ගෙලෙහි දරාගෙන සිටියේය./ දිනක්
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවා/
පාත්‍රය ගෙන සැවැත් නුවර පිඬුසිඟා වැඩි සේක./ සැවැත් නුවර
පිඬුසිඟා වැඩ දන් වළඳා අවසන් කොට/ තමන් වහන්සේගේ
සෙනසුන/ පිළිවෙළකට අස්පස් කොට තබා/ පා සිවුරු ගෙන/

අංගුලිමාල සොරා සිටින්නා වූ ප්‍රදේශයට/ පිවිසෙන මාර්ගයෙහි බැසගත් සේක./

අද්දසංසු බෝ ගෝපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාවිනෝ/ හගවන්තං යෙන චෝරෝ අංගුලිමාලෝ තේන්ද්‍රධානමග්ගං පටිපන්නං/ දිස්වාන හගවන්තං ඒතදචෝවුං:/ මා සමණ, ඒතං මග්ගං පටිපජ්ජි, ඒතස්මිං සමණ, මග්ගේ චෝරෝ අංගුලිමාලෝ නාම/ ලුද්දෝ ලෝහිතපාණී හතපහතේ නිවිටියෝ අදයාපන්නෝ පාණභුතේසු./ තේන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා./ සෝ මනුස්සේ වධිත්වා වධිත්වා අංගුලිනං මාලං ධාරෙති./ ඒතං හි සමණ, මග්ගං දසපි පුරිසා විසතිමිපි පුරිසා/ තිංසමිපි පුරිසා චත්තාරීසමිපි පුරිසා පඤ්ඤාසමිපි පුරිසා/ සංහරිත්වා සංහරිත්වා පටිපජ්ජන්ති./ තේපි චෝරස්ස අංගුලිමාලස්ස හත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති'ති./ ඒවං වුත්තේ හගවා කුණ්භීභුතෝ අගමාසි./

එකල්හි ගොපල්ලෝ ද පශුපාලකයෝ ද/ ගොවියෝ ද ගමන් බිමන් යන්නෝ ද/ අංගුලිමාල සොරා සිටින්නා වූ ප්‍රදේශයට පිවිසෙන මාර්ගයෙහි වඩින්නා වූ/ භාග්‍යචතුන් වහන්සේව දැක්කාහුය./ දැක භාග්‍යචතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවාහුය./ “පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි වඩින්නට එපා/ පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි/ ඉතාමත් දරුණු වූ ලෙහෙ වැකුණු අත් ඇත්තා වූ/ මිනිසුන් මරා වනසන්නා වූ දයා කරුණා රහිත වූ/ අංගුලිමාල නම් සොරෙක් සිටින්නේය./ ඔහු විසින් ගම් නොගම් කරන ලද්දේය./ නියම්ගම් නොනියම්ගම් කරන ලද්දේය./ ජනපද අජනපද කරන ලද්දේය./ මිනිසුන් මර මරා/ ඇඟිලිවලින් මාලා තනා දරාගෙන සිටින්නේය./ පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි/ මිනිසුන් දස දෙනා බැගින් ද, විසි දෙනා බැගින් ද/ තිස් දෙනා බැගින් ද, හතළිස් දෙනා බැගින් ද,

පහස් දෙනා බැගින් ද/ කණ්ඩායම් වශයෙන් හැදී යන්නාහුය./
එසේ යන්නා වූ ඔවුනුත් අංගුලිමාල සොරාගේ අතට හසුවී/
මරණයට පත්වන්නාහුය.”/ මිනිසුන් මෙසේ පැවසූ කල්හි/
නිහඬ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ ඒ මාර්ගයෙහි ම ඉදිරියට
වැඩි සේක./

දුකියම්පි බෝ ගෝපාලකා පසුපාලකා කස්සකා
පථාවිනෝ හගවන්තං ඒතදවෝචුං:/ මා සමණ, ඒතං මග්ගං
පටිපජ්ජි, ඒතස්මිං සමණ, මග්ගේ වෝරෝ අංගුලිමාලෝ නාම/
ලුද්දෝ ලෝහිතපාණි හතපහතේ නිවිටියෝ අදයාපන්නෝ
පාණභුතේසු./ තේන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි
අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා./ සෝ මනුස්සේ
වධිත්වා වධිත්වා අංගුලිනං මාලං ධාරෙති./ ඒතං හි සමණ,
මග්ගං දසපි පුරිසා වීසතිම්පි පුරිසා/ තිංසම්පි පුරිසා
චත්තාරීසම්පි පුරිසා පඤ්ඤාසම්පි පුරිසා/ සංහරිත්වා
සංහරිත්වා පටිපජ්ජන්ති./ තේපි වෝරස්ස අංගුලිමාලස්ස
හත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති’ති./ දුකියම්පි බෝ හගවා තුණ්හිභුතෝ
අගමාසි./

දෙවෙනි වතාවට ද /ගොපල්ලෝ ද පශුපාලකයෝ
ද/ ගොවියෝ ද ගමන් බිමන් යන්නෝ ද/ අංගුලිමාල සොරා
සිටින්නා වූ ප්‍රදේශයට පිවිසෙන මාර්ගයෙහි වඩින්නා වූ/
භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක්කාහුය./ දැක භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙය පැවසුවාහුය./ “පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස,
ඔය මාර්ගයෙහි වඩින්නට එපා/ පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස,
ඔය මාර්ගයෙහි/ ඉතාමත් දරුණු වූ, ලෙහෙ වැකුණු අත්
ඇත්තා වූ/ මිනිසුන් මරා වනසන්නා වූ දයා කරුණා රහිත
වූ/ අංගුලිමාල නම් සොරෙක් සිටින්නේය./ ඔහු විසින් ගම්
නොගම් කරන ලද්දේය./ නියම්ගම් නොනියම්ගම් කරන
ලද්දේය./ ජනපද අජනපද කරන ලද්දේය./ මිනිසුන් මර මරා/
ඇඟිලිවලින් මාලා තනා දරාගෙන සිටින්නේය./ පින්වත්

ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි/ මිනිසුන් දස දෙනා බැගින් ද, විසි දෙනා බැගින් ද/ තිස් දෙනා බැගින් ද, හතළිස් දෙනා බැගින් ද, පනස් දෙනා බැගින් ද/ කණ්ඩායම් වශයෙන් හැඳී යන්නාහුය./ එසේ යන්නා වූ ඔවුනුත් අංගුලිමාල සොරාගේ අතට හසුවී/ මරණයට පත්වන්නාහුය.”/ මිනිසුන් මෙසේ පැවසූ කල්හි/ දෙවෙනි වතාවට ද නිහඬ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ ඒ මාර්ගයෙහි ම ඉදිරියට වැඩි සේක./

තතියම්පි බෝ ගෝපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාවිනෝ හගවන්තං ඒතදචෝවුං:/ මා සමණ, ඒතං මග්ගං පටිපජ්ජි, ඒතස්මිං සමණ, මග්ගේ චෝරෝ අංගුලිමාලෝ නාම/ ලුද්දෝ ලෝහිතපාණි හතපහතේ නිව්ටියෝ අදයාපන්තෝ පාණහුතේසු./ තේන ගාමාපි අගාමා කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා./ සෝ මනුස්සේ වධිත්වා වධිත්වා අංගුලීනං මාලං ධාරේති./ ඒතං හි සමණ, මග්ගං දසපි පුරිසා විසතිම්පි පුරිසා/ තිංසම්පි පුරිසා වත්තාරිසම්පි පුරිසා පඤ්ඤාසම්පි පුරිසා/ සංහරිත්වා සංහරිත්වා පටිපජ්ජන්ති./ තේපි චෝරස්ස අංගුලිමාලස්ස හත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති./ තතියම්පි බෝ හගවා තුණ්හිභුතෝ අගමාසි./

තුන්වෙනි වතාවට ද/ ගොපල්ලෝ ද පගුපාලකයෝ ද/ ගොවියෝ ද ගමන් බිමන් යන්නෝ ද/ අංගුලිමාල සොරා සිටින්නා වූ ප්‍රදේශයට පිවිසෙන මාර්ගයෙහි වඩින්නා වූ/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක්කාහුය./ දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවාහුය./ “පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි වඩින්නට එපා/ පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි/ ඉතාමත් දරුණු වූ, ලෙහෙ වැකුණු අත් ඇත්තා වූ/ මිනිසුන් මරා වනසන්නා වූ දයා කරුණා රහිත වූ/ අංගුලිමාල නම් සොරෙක් සිටින්නේය./ ඔහු විසින් ගම් නොගම් කරන ලද්දේය./ නියම්ගම් නොනියම්ගම් කරන

ලද්දේය./ ජනපද අජනපද කරන ලද්දේය./ මිනිසුන් මර මරා/ ඇඟිලි වලින් මාලා තනා දරාගෙන සිටින්නේය./ පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඔය මාර්ගයෙහි/ මිනිසුන් දස දෙනා බැගින් ද, විසි දෙනා බැගින් ද/ තිස් දෙනා බැගින් ද, හතළිස් දෙනා බැගින් ද, පනස් දෙනා බැගින් ද/ කණ්ඩායම් වශයෙන් හැදී යන්නාහුය./ එසේ යන්නා වූ ඔවුනුත් අංගුලිමාල සොරාගේ අතට හසුවී/ මරණයට පත්වන්නාහුය.”/ මිනිසුන් මෙසේ පැවසූ කල්හි/ තුන්වෙනි වතාවට ද නිහඬ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ ඒ මාර්ගයෙහි ම ඉදිරියට වැඩි සේක./

අද්දසා බෝ වෝරෝ අංගුලිමාලෝ හගවන්තං දුරතෝව ආගච්ඡන්තං./ දිස්වානස්ස ඒතදභෝසි:/ අච්ඡරියං වත භෝ අබ්භුතං වත භෝ./ ඉමං හි මග්ගං දසපි පුරිසා, විසතිමිපි පුරිසා,/ තිංසමිපි පුරිසා, චත්තාරීසමිපි පුරිසා, පඤ්ඤාසමිපි පුරිසා/ සංහරිත්වා සංහරිත්වා පටිපජ්ජන්ති,/ තේපි මම හත්ථත්ථං ගච්ඡන්ති./ අථ ච පනායං සමණෝ ඒකෝ අදුකියෝ පසස්භ මඤ්ඤේ ආගච්ඡති./ යන්තූනාහං ඉමං සමණං ජීවිතා වෝරෝපෙය්‍යන්ති./

එකල්හි දුරින් ම වඩින්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව/ අංගුලිමාල සොරා හට දැකගන්ට ලැබුණේය./ දැක මෙසේ සිතුවේය./ “හවත්ති, ඒකාන්තයෙන් අසිරියක් ම ය./ හවත්ති, ඒකාන්තයෙන් අද්භූත දෙයක් ම ය./ මේ මාර්ගයෙහි මිනිසුන් දස දෙනා බැගින් ද, විසි දෙනා බැගින් ද/ තිස් දෙනා බැගින් ද, හතළිස් දෙනා බැගින් ද, පනස් දෙනා බැගින් ද/ කණ්ඩායම් වශයෙන් හැදී එන්නාහුය./ ඔවුනුත් මගේ අතට හසුවී/ මරණයට පත්වන්නාහුය./ එසේ ඇති කල්හි මේ ශ්‍රමණ තෙමේ වනාහී/ දෙවැන්නෙක් නැතිව හුදකලාවේ/ මාව යටපත් කොට යන්නට සෙයින් මෙහි පැමිණෙන්නේය./ එසේ නම් මම මේ ශ්‍රමණයාගේ ජීවිතය ද/ නසා දමන්නෙමි නම් මැනැවැ යි.” සිතා ගත්තේය./

අප ඛෝ චෝරෝ අංගුලිමාලෝ/ අසිවම්මං ගහෙන්වා
ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වා/ හගවන්තං පිට්ඨිකෝ පිට්ඨිකෝ
අනුබන්ධි./ අප ඛෝ හගවා තථාරූපං ඉද්ධාහිසංඛාරං
අහිසංඛාසි./ යථා චෝරෝ අංගුලිමාලෝ හගවන්තං පකතියා
ගච්ඡන්තං/ සබ්බන්ථාමේන ගච්ඡන්තෝ න සක්කෝති
සම්පාපුණ්ණං. /

එකල්හි අංගුලිමාල සොරා/ කඩු පළිභ ගෙන දුනු
හියවුරු බැඳ ගෙන/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිටුපසින්
වේගයෙන් හඹා යන්ට පටන් ගත්තේය./ එකල්හි භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ/ මෙවන් වූ ඉර්ධි ප්‍රාතිහාර්යයක් දක්වා වදාළ සේක./
එනම්,/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රකෘති ගමනින් ශාන්තව වඩින
සේක./ අංගුලිමාල සොරා සියලු ආකාර වීරිය ගෙන වේගයෙන්
හඹා එද්දී,/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ළං වනු බැරි පිණිස
ය./

අප ඛෝ චෝරස්ස අංගුලිමාලස්ස ඒතදහෝසි:/
අච්ඡරියං වත හෝ අබ්භුතං වත හෝ,/ අහං හි පුබ්බේ
හන්ථිමිපි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි,/ අස්සම්පි ධාවන්තං
අනුපතිත්වා ගණ්හාමි,/ රථම්පි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි,
මිගම්පි ධාවන්තං අනුපතිත්වා ගණ්හාමි./ අප ච පනාහං ඉමං
සමණං පකතියා ගච්ඡන්තං/ සබ්බන්ථාමේන ගච්ඡන්තෝ න
සක්කෝමි සම්පාපුණ්ණුන්ති/ ධීකෝ හගවන්තං ඒතදචෝච:/
තිට්ඨ සමණ, තිට්ඨ සමණාති./ ධීකෝ අහං අංගුලිමාල, ත්වඤ්ච
තිට්ඨාති./

එකල්හි අංගුලිමාල සොරාට මෙසේ සිතුවේය./
“හවන්ති, ඒකාන්තයෙන් අසිරියක් ම ය./ හවන්ති, ඒකාන්තයෙන්
අද්භුත දෙයක් ම ය./ මම වනාහී මින් පෙර/ වේගයෙන්
දුවන්නා වූ ඇත්රජාව ද ලුහු බැඳ අල්ලා ගත්තෙමි./ වේගයෙන්
දුවන්නා වූ අශ්වයාව ද ලුහුබැඳ අල්ලා ගත්තෙමි./ වේගයෙන්
ගමන් කරන වාහනය ද ලුහුබැඳ අල්ලා ගත්තෙමි./ වේගයෙන්

දුවන්නා වූ මුවාව ද ලුහුබැඳ අල්ලා ගන්නෙමි./ එහෙත් දැන් වනාහී මම/ මේ ප්‍රකෘති ගමනින් යන ශ්‍රමණයාව අල්ලා ගනු පිණිස/ සියලු වෙර වීරිය ගෙන හඹා යන නමුත් ළං වෙන්නට නොහැක්කෙමි.” යි සිතා/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පැවසුවේය./ “සිටුව එමිඛා ශ්‍රමණය,/ සිටුව එමිඛා ශ්‍රමණය,” යනුවෙනි./ “අංගුලිමාලයෙනි, මම සිටියෙමි./ තොපත් සිටුව” යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක./

අප ඛෝ වෝරස්ස අංගුලිමාලස්ස ඒතදහෝසි:/ ඉමේ ඛෝ සමණා සකාපුත්තියා සච්චවාදිනෝ සච්චපටිඤ්ඤා,/ අප ච පනායං සමණෝ ගච්ඡංයේච සමානෝ ඒවමාහ/ ‘ධීතෝ අහං අංගුලිමාල, ත්වඤ්ච තිට්ඨා’ති./ යන්නුනාහං ඉමං සමණං පුච්ඡෙය්‍යන්ති./ අප ඛෝ වෝරෝ අංගුලිමාලෝ හගචන්තං ගාථාය අජ්ඣාභාසි:/

එකල්හී අංගුලිමාල සොරා හට මෙසේ සිතුවේය./ “මේ ශාකාපුත්‍ර ශ්‍රමණවරු වනාහී සත්‍යවාදීහු ය./ සත්‍යය ප්‍රතිඥා දෙන්නාහු ය./ එනමුදු මේ ශ්‍රමණ තෙමේ වනාහී/ ගමන් කරද්දී ම මෙසේ කියන්නේය./ “අංගුලිමාලයෙනි, මම සිටියෙමි./ තොපත් සිටුව” යි කියාය./ ඉදින් මම මෙකරුණ මේ ශ්‍රමණයාගෙන්/ අසන්නෙමි නම් මැනැවැ’ යි සිතූ අංගුලිමාල සොරා/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හට ගාථාවෙන් පැවසුවේය./

ගච්ඡං වදේසි සමණ ධීතොමහි
 මමඤ්ච බ්‍රූසි ධීතං අට්ඨිතෝති, /
 පුච්ඡාමි තං සමණ ඒතමත්ථං
 කථං ධීතෝ ත්වං අහමට්ඨිතොමහි’ති? /

එමිඛා ශ්‍රමණය,/ යන ගමන් නොවේ ද/ මම සිටිමි’ යි කියා කියන්නේ?/ සිටින්නා වූ මට නොවේ ද/ නො සිටිනවා ය කියන්නේ?/ එමිඛා ශ්‍රමණය,/ ඔය කථාවේ අර්ථය/ මම දැන් විමසමි./ ඔබ ඔය අයුරින් සිටින්නේ කෙසේ ද?/ මම මේ

අයුරින් නොසිටින්නේ කෙසේද?/

ධීතෝ අහං අංගුලිමාල සබ්බදා
සබ්බේසු භූතේසු නිධාය දණ්ඩං, /
කුචඤ්ච පාණේසු අසඤ්ඤතෝසි
තස්මා ධීතෝහං කුචමට්ඨීතෝසි'ති. /

අංගුලිමාලයෙනි, / මම සියලු කල්හි / සියලු සත්වයන්
කෙරෙහි කරුණාවෙන් / ඔවුන්ට වධ දීමී අත්හැර සිටිමි. / එහෙත්
ඔබ වනාහී / ප්‍රාණීන් කෙරෙහි අනුකම්පා රහිත වූයෙහි ය. / එම
නිසා මම නැවතී සිටිමි. / ඔබ නැවතී නොසිටින්නෙහිය. /

විරස්සං වත මේ මහිතෝ මහේසී
මහාවනං සමණෝයං පච්චුපාදි, /
සෝහං චජ්ජ්සාමි සහස්සපාපං
සුත්වාන ගාථං තව ධම්මයුත්තං. /

ඒකාන්තයෙන් ම / පූජනීය වූ මහා ඉසිවරයාණන් වූ /
මේ පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්සේ / මා කෙරෙහි අනුකම්පා
කොට / මේ මහා වනයට වැඩි සේක. / උතුම් අහිංසා ධර්මය
ගැන කියවෙන / නුඹවහන්සේගේ දහම්පද ඇසීමෙන් / ඒ මම
කරන ලද දහසක් පවි / අත්හැර දමන්නෙමි. /

ඉත්චේච චෝරෝ අසිඤ්ඤාචඤ්ච
සොබ්බේ පපාතේ නරකේ අන්වකාසි, /
අවන්දි චෝරෝ සුගතස්ස පාදේ
තත්ථේච නං පබ්බජ්ජං අයාවි. /

මෙසේ පැවසූ අංගුලිමාල සොරා / කඩුව ද අතින්
ආයුධ ද / ප්‍රපාතයට වීසි කළේය. / සුගතයන් වහන්සේගේ
සිරි පතුල් අභියස / වැද වැටුණේය. / භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
වෙතින් / පැවිදි බව ඉල්ලා සිටියේය. /

බුද්ධෝ ච බෝ කාරුණිකෝ මහේසී

යෝ සත්ථා ලෝකස්ස සදේවකස්ස, /
තමෙහි භික්ඛුනි තදා අවෝච
ඒසෝච තස්ස අහු භික්ඛුභාවෝ'ති. /

දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයෙහි/ යම් ශාස්තෘන් වහන්සේ
නමක් වෙද්ද/ ඒ මහ ඉසිවර වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ /ඉතා
කාරුණික වන සේක./ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ අංගුලිමාල හට/
“භික්ෂුව, මෙහි එන්න” කියා වදාළ සේක./ අංගුලිමාලයන්ගේ/
උතුම් පැවිදි බව මෙය වූයේය./

අථ ඛෝ භගවා ආයස්මතා අංගුලිමාලේන
පච්ඡාසමණේන/ යේන සාවත්ථී තේන චාරිකං පක්කාමි./
අනුපුබ්බේන චාරිකං වරමානෝ යේන සාවත්ථී තදවසරි./ තත්‍ර
සුදං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජේතවනේ/ අනාථපිණ්ඩිකස්ස
ආරාමේ./ තේන ඛෝ පන සමයේන රඤ්ඤෝ පසේනදිස්ස
කෝසලස්ස අන්තේපුරද්වාරේ/ මහාජනකායෝ සන්තිපතිත්වා
උච්චාසද්දෝ මහාසද්දෝ භෝති./ චෝරෝ තේ දේව, විජ්තේ
අංගුලිමාලෝ නාම/ ලුද්දෝ ලෝහිතපාණි හතපහතේ
නිව්චියෝ අදයාපන්තෝ පාණභුතේසු./ තේන ගාමාපි අගාමා
කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, / ජනපදාපි අජනපදා කතා,
සෝ මනුස්සේ වධිත්වා වධිත්වා අංගුලීනං මාලං ධාරෙති./ තං
දේවෝ පටිසේධෙතු'ති./

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන්
පසු ශ්‍රමණයා කොට/ සැවැත් නුවරට චාරිකාවෙහි වැඩි
සේක./ අනුපිළිවෙලින් චාරිකාවෙහි වඩිමින් සැවැත් නුවරට
වැඩිම කළ සේක./ එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්
නුවර ජේතවන නම් වූ/ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි
වැඩිවසන සේක./ එසමයෙහි පසේනදී කොසොල් රජුගේ
අන්තීපුර දොරටුවේ/ රැස් වූ මහාජනයා උස් හඬින් මහ හඬින්
සෝෂා කළාහුය./ “දේවයන් වහන්ස, / ඔබගේ රාජධානියෙහි
අංගුලිමාල නම් සොරෙක් සිටින්නේය./ ඔහු ඉතා රෝගියා./

ලෙහෙ වැකුණු අත් ඇත්තේය./ අනුන් විනාශ කිරීමෙහි,
 මැරීමෙහි යෙදී සිටින්නේය./ සතුන් කෙරෙහි දයා නැත්තේය./
 ගම් නොගම් කරන ලද්දේය./ නියම්ගම් නොනියම්ගම් කරන
 ලද්දේය./ ජනපද අජනපද කරන ලද්දේය./ මිනිසුන් මර මරා/
 ඇඟිලිවලින් මාලා තනා ගෙලෙහි දරා සිටින්නේය./ දේවයන්
 වහන්ස, ඒ සොරාව අල්ලා දඬුවම් කළ මැනව!”/

අප ඛේ රාජා පසේනදී කෝසලෝ/ පඤ්චමත්තේහි
 අස්සසනේහි/ සාවත්ථියා නික්ඛම් දිවාදිවස්ස./ යේනාරාමෝ
 තේන පාවිසි./ යාවතිකා යානස්ස භූමි, යානේන ගන්ත්වා/ යානා
 පච්චෝරෝහිත්වා පත්තිකෝව යේන භගවා තේනුපසංකම්,
 උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි./
 ඒකමන්තං නිසින්තං ඛේ රාජානං පසේනදිං කෝසලං
 භගවා ඒකදවෝව./ කින්තූ තේ මහාරාජ, රාජා මාගධෝ
 සේනියෝ බිම්බිසාරෝ කුපිතෝ, වේසාලිකා වා ලිච්ඡවී,
 අඤ්ඤේ වා පටිරාජානෝති?/ න ඛේ මේ භන්තේ, රාජා
 මාගධෝ සේනියෝ බිම්බිසාරෝ කුපිතෝ, නපි වේසාලිකා
 ලිච්ඡවී, නපි අඤ්ඤේ පටිරාජානෝ./ වෝරෝ මේ භන්තේ,
 විජ්තේ අංගුලිමාලෝ නාම/ ලුද්දෝ ලෝහිතපාණි භතපහතේ
 නිවිට්ඨෝ අදයාපන්තෝ පාණභුතේසු./ තේන ගාමාපි අගාමා
 කතා, නිගමාපි අනිගමා කතා, ජනපදාපි අජනපදා කතා./
 සෝ මනුස්සේ වධිත්වා වධිත්වා අංගුලීනං මාලං ධාරෙති./
 තාහං භන්තේ පටිසේධිස්සාමිති./

එකල්හි පසේනදී කොසොල් රජු/ පන්සියයක් පමණ
 වූ අශ්ව සේනාවක් සමග සැවැත් නුවරින් නික්මුනේය./ දඟවල්
 මධ්‍යාහ්න වේලාවෙහි දෙවරම කරා පිටත් වූයේය./ යානයෙන්
 යා හැකි බිම යම්තාක් ද ඒ තාක් යානයෙන් ගොස්/ එයින්
 බැස පා ගමනින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේය./
 පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළේය./
 එසේ වන්දනා කොට එකත්පස්ව හිඳගත්තේය./ එකත්පස්ව

හුන් පසේනදී කොසොල් රජුට/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක./ “කිම? පින්වත් මහාරාජ, / මගධේශ්වර සේනිය බිම්බිසාරයෝ කිපුනාහු ද?/ නොඑසේ නම් විසල් නුවර ලිච්චවිහු කිපුනාහු ද?/ වෙනත් ප්‍රතිරාජයෙක් කිපුනේ ද?”/ “නැත ස්වාමීනී, / මගධේශ්වර සේනිය බිම්බිසාර තෙමේ මට නොකිපුණේය./ විසල්පුර ලිච්චවිහු මට නොකිපුනාහුය./ වෙනත් ප්‍රතිරාජයෙක් නොකිපුනේය./ එහෙත් ස්වාමීනී, මාගේ විජිතයෙහි/ අංගුලිමාල නම් සොරෙක් සිටින්නේය./ ඔහු ඉතා රෝදය./ ලෙහෙ වැකුණු අත් ඇත්තේය./ අනුන් විනාශ කිරීමෙහි, මැරීමෙහි යෙදී සිටින්නේය./ සතුන් කෙරෙහි දයා නැත්තේය./ ගම් නොගම් කරන ලද්දේය./ නියම්ගම් නොනියම්ගම් කරන ලද්දේය./ ජනපද අජනපද කරන ලද්දේය./ මිනිසුන් මර මරා/ ඇඟිලිවලින් මාලා තනා ගෙලෙහි දරා සිටින්නේය./ ස්වාමීනී, මං මේ යන්නේ ඒ සොරා වළක්වන්නට යි.”/

සවේ පන ත්වං මහාරාජ, / අංගුලිමාලං පස්සෙය්‍යාසි කේසමස්සුං ඕහාරෙත්වා/ කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ඣං, / විරතං පාණාතිපාතා විරතං අදින්නාදානා විරතං මුසාවාදා/ ඒකභත්තිකං බුන්මවාරිං සීලවන්තං කල්‍යාණධම්මං, / කින්නි නං කරෙය්‍යාසිති? /

“පින්වත් මහරාජ, / ඉදින් යම්හෙයකින් අංගුලිමාලයන්/ කෙස් රැවුල් බහා කසාවත් පොරවා/ ගිහි ගෙයින් නික්ම අනගාරික බුදු සසුනෙහි පැවිදිව/ සතුන් මැරීමෙන් වැළකී සිටියි නම්, සොරකමින් වැළකී සිටියි නම්, / බොරුවෙන් වැළකී සිටියි නම්, / එක්වේල වළඳියි නම්, / සීලවන්තව බඹසර සුරකිමින් කලණ දහම් ඇතිව සිටියි නම්, / ඔබ ඔහුට කුමක් කරන්නෙහි ද?”/

අභිවාදෙය්‍යාම වා මයං හන්තේ, පච්චුට්ඨෙය්‍යාම වා/ ආසනේන වා නිමන්තෙය්‍යාම, අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නං/ වීවරපිණ්ඩපාත සේනාසන

ගිලානප්පච්චයභේසජ්ජපරික්ඛාරේහි,/ ධම්මිකං වා අස්ස රක්ඛාවරණගුත්තිං සංවිදභෙය්‍යාම./ කුතෝ පනස්ස හන්තේ, දුස්සිලස්ස පාපධම්මස්ස ඒවරුපෝ සිලසංයමෝ හවිස්සතිති?/ තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා අංගුලිමාලෝ/ හගචතෝ අවිදුරේ නිසින්තෝ භෝති./ අථ ඛෝ හගචා දක්ඛිණං බාහුං පග්ගහෙත්වා/ රාජානං පසේනදිං කෝසලං ඒතදචෝච:/ ඒසෝ මහාරාජ, අංගුලිමාලෝති./

“එසේ නම් ස්වාමීනී,/ අපි ඔහුට වන්දනාමානන කරන්නෙමු./ දැක හුනස්නෙන් නැගිටින්නෙමු./ අසුනෙන් පවරන්නෙමු./ සිවුරු පිණ්ඩපාත සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර පුදන්නෙමු./ ඒ අංගුලිමාල හික්ෂුවට දැහැමි රැකවරණ සපයන්නෙමු./ එහෙත් ස්වාමීනී,/ දුස්සිල වූ, පවිටු ස්වභාව ඇත්තා වූ එවන් පුද්ගලයෙකුට/ මෙබඳු සීල සංවරයක් කෙසේ නම් ඇතිකරගන්ට ද?”/ එවේලෙහි ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ භාග්‍යචතුත් වහන්සේට නුදුරින් වාසි වී සිටියාහුය./ එවිට භාග්‍යචතුත් වහන්සේ/ පසේනදී කොසොල් රජුගේ දකුණු අතින් අල්ලා ගෙන අවුත්/ මෙය වදාළ සේක./ “පින්වත් මහරජ,/ මේ සිටින්නේ ඒ අංගුලිමාලයන් ය.”/

අථ ඛෝ රඤ්ඤෝ පසේනදිස්ස කෝසලස්ස/ අහුදේව හයං අහු ඡම්භිතත්තං අහු ලෝමහංසෝ./ අථ ඛෝ හගචා රාජානං පසේනදිං කෝසලං/ භීතං සංවිග්ගං ලෝමහට්ඨජාතං විදිත්වා/ රාජානං පසේනදිං කෝසලං ඒතදචෝච:/ මා භාසි මහාරාජ, මා භාසි මහාරාජ,/ නත්ථි තේ අතෝ හයන්ති./ අථ ඛෝ රඤ්ඤෝ පසේනදිස්ස කෝසලස්ස/ යං අභෝසි හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා, සෝ පටිප්පස්සමිහි./ අථ ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ/ යේනායස්මා අංගුලිමාලෝ තේනුපසංකමි./ උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං අංගුලිමාලං ඒතදචෝච:/ අයෙය්‍යෝ නෝ හන්තේ, අංගුලිමාලෝති?/ ඒවං මහාරාජාති./ කථංගොත්තෝ හන්තේ,

අයාසස්ස පිතා, කථංගොත්තා මාතාති?/ගත්ගෝ බෝ මහාරාජ,
 පිතා, මන්තානී මාතාති./ අභිරමතු භන්තේ, අයෝග් ගත්ගෝ
 මන්තානීපුත්තෝ./ අභමයාසස්ස ගත්ගස්ස මන්තානීපුත්තස්ස
 උස්සුක්කං කරස්සාමි/ විවරපිණ්ඩපාත සේනාසන
 ගිලානප්පච්චයභේසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති./

එවිට පසේනදී කොසොල් රජු හට භයක් හටගත්තේය./
 තැති ගැනීම හටගත්තේය./ ලොමුඩැහැ ගැනීම හටගත්තේය./
 එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ/ පසේනදී කොසොල්
 රජු/ භය වී, තැතිගෙන, ලොමුඩැහැගෙන සිටින බව
 දැනගෙන/ මෙය වදාළ සේක./ “භයවෙන්නට එපා පින්වත්
 මහරජ,/ භයවෙන්නට එපා පින්වත් මහරජ,/ ඔබට ඒ
 හික්ෂුවගෙන් කිසි භයක් නොහට ගත්තේය.”/ එකල්හී පසේනදී
 කොසොල් රජුහට/ යම් භයක්, තැතිගැනීමක්, ලොමුඩැහැ
 ගැනීමක් තිබුණේ ද/ එය සංසිදී ගියේය./ ඉක්බිති පසේනදී
 කොසොල් රජු/ ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වෙත පැමිණුනේය./
 පැමිණ ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන්ගෙන් මෙය ඇසුවේය./
 “ස්වාමීනී, අපගේ ආර්යයන් වහන්සේ/ ඒ අංගුලිමාල ද?”/
 “එසේය පින්වත් මහරජ”/ “ස්වාමීනී, ආර්යයන් වහන්සේගේ/
 පියාණන් කවර ගෝත්‍ර නාමයෙන් යුක්ත ද?/ මෑණියෝ කවර
 ගෝත්‍ර නාමයෙන් යුක්ත ද?”/ “පින්වත් මහරජ,/ මාගේ පියාණන්
 ගර්භ නම් වන්නේය./ මෑණියෝ මන්තානී නම් වන්නීය.”/
 “ස්වාමීනී, ගර්භ මන්තානීපුත්‍ර වූ ආර්යයන් වහන්සේ/ මේ
 බුදු සසුනෙහි ඇලී වසන්වා!/ ගර්භ මන්තානීපුත්‍ර වූ ආර්යයන්
 වහන්සේට/ සිවුරු, පිණ්ඩපාත, සේනාසන,/ ගිලන්පස,
 බෙහෙත් පිරිකර සපයන්නට මම උත්සුක වන්නෙමි.”/

තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා අංගුලිමාලෝ/
 ආරඤ්ඤකෝ හෝති පිණ්ඩපාතිකෝ පංසුකුලිකෝ
 තේවිවරිකෝ./ අථ බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ/ රාජානං
 පසේනදිං කෝසලං ඒතදවෝච:/ අලං මහාරාජ, පරිපුණ්ණං

මේ තිව්වරන්ති./

එසමයෙහි ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ අරණ්‍යවාසී ව වැඩවසමින් පිඬුසිඟා පමණක් යැපෙමින්,/ පාංශුකුල වීවරය පමණක් පොරවමින්,/ තුන්සිවුරු පමණක් ඇතිව සිටියාහුය./ එහෙයින් ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ පසේනදී කොසොල් රජුට මෙය පැවසුවාහුය./ “යහපති පින්වත් මහරජ,/ එනමුදු මට තුන්සිවුරු පිරිපුන්ව ඇත්තේය.”/

අප ධර්ම රාජා පසේනදී කෝසලෝ යේන භගවා, තේනුපසංකම්,/ උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි./ ඒකමන්තං නිසින්තෝ ධර්ම රාජා පසේනදී කෝසලෝ/ භගවන්තං ඒතදවෝච:/ අච්ඡරියං භන්තේ, අඛ්භුතං භන්තේ,/ යාවඤ්චිදං භන්තේ, භගවා අදන්තානං දමේතා අසන්තානං සමේතා/ අපරිනිබ්බුතානං පරිනිබ්බාපේතා./ යං හි මයං භන්තේ, නාසක්ඛිමිභා දණ්ඨේනපි සත්ථේනපි දමේතුං./ සෝ භගවතා අදණ්ඨේන අසත්ථේනෙව දන්තෝ./ භන්ද ච දානි මයං භන්තේ, ගච්ඡාම ඛුකිච්චා මයං ඛුකරණියානි./ යස්සදානි ත්වං මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤසීති./ අප ධර්ම රාජා පසේනදී කෝසලෝ/ උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි./

ඉක්ඛිති පසේනදී කොසොල් රජු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේය./ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට/ එකත්පස්ව හිඳ ගත්තේය./ එකත්පස්ව හුන් පසේනදී කොසොල් රජු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවේය./ “ස්වාමීනී, ආශ්චර්ය ය!/ ස්වාමීනී, අද්භූත ය!/ ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොදැමුනවුන් දමනය කරන සේක!/ නොසංසිදුනවුන් සංසිදුවන සේක!/ නොපිරිනිවී ගියවුන් පිරිනිවීමට පත් කරන සේක!/ ස්වාමීනී, ඒ අපි යමෙකුට/ දඬුමුගුරෙන් වේවා, ආයුධයෙන් වේවා/ දමනය

කිරීමට අසමර්ථ වෙමු ද,/ එනමුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්/ දඬුමුගුරෙන් තොරව, ආයුධයෙන් තොරව/ ඔහු දමනය කරන ලද්දේ ය./ ස්වාමීනී, අපි දැන් යන්නෙමු./ අපට බොහෝ කෘතෘ ඇත්තේය./ බොහෝ රාජකාරි ඇත්තේය.”/ “පින්වත් මහරජ,/ යමකට කාලය නම් එය දැනගත මැනැව” කියා/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක./ එකල්හි පසේනදී කොසොල් රජු හුනස්නෙන් නැගිට/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට/ පැදකුණු කොට පිටත්ව ගියේය./

අට බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ පුබ්බන්භසමයං නිවාසෙත්වා/ පත්තචීවරං ආදාය සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පාවිසි./ අද්දසා බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ/ සාවත්ථීයං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානෝ/ අඤ්ඤකරං ඉත්ථීං මුල්භගඛ්භං විසාතගඛ්භං/ දිස්වානස්ස ඒතදහෝසි:/ කිලිස්සන්ති වත හෝ සත්තා, කිලිස්සන්ති වත හෝ සත්තා’ති./ අට බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ/ සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරත්වා පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෝ/ යේන භගවා තේනුපසංකම්,/ උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි,/ ඒකමන්තං නිසීන්තෝ බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:/ ඉධාහං හන්තේ, පුබ්බන්භසමයං නිවාසෙත්වා/ පත්තචීවරං ආදාය සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පාවිසිං,/ අද්දසං බෝ අහං හන්තේ, සාවත්ථීයං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානෝ/ අඤ්ඤකරං ඉත්ථීං මුල්භගඛ්භං විසාතගඛ්භං/ දිස්වාන මේ ඒතදහෝසි:/ කිලිස්සන්ති වත හෝ සත්තා, කිලිස්සන්ති වත හෝ සත්තා’ති./

දිනක් ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවාගෙන/ පාත්‍රය ගෙන සැවැත් නුවර පිඬු සිඟා වැඩියාහුය./ සැවැත් නුවර ගෙපිළිවෙලින් පිඬු සිඟා වඩිද්දී/ ගැබ්ගෙල සිරවී සිටි එක්තරා ස්ත්‍රියක් දරු ප්‍රසූතිය කරගත නොහැකිව/ වේදනාවෙන් කෑ ගසා වැලපෙන අයුරු

දකින්ට ලැබුනේය./ එසේ දැක මෙය සිතුවේය./ “අහෝ මේ සත්වයෝ ඒකාන්තයෙන් කෙලෙසී යන්නාහු ය./ අහෝ මේ සත්වයෝ ඒකාන්තයෙන් කෙලෙසී යන්නාහුය” යනුවෙනි./ එකල්හි ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ සැවැත් නුවර පිඬු සිඟා වැඩ දන් වළඳා අවසන් කොට/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනාහුය./ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට/ එකත්පස්ව හිඳගත්තාහුය./ එකත්පස්ව හුන් ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවාහුය./ “ස්වාමීනී,/ මෙහි මම පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවාගෙන/ සැවැතෙහි පිඬු සිඟා වැඩියෙමි./ ඉතින් ස්වාමීනී,/ සැවැතෙහි ගෙපිළිවෙලින් පිඬු සිඟා වඩින මට/ දරුගැබ සිරවී, දරුවා වදනු නොහැකිව/ වේදනාවෙන් විලාප දෙන එක්තරා ස්ත්‍රියක දකින්ට ලැබුනේය./ එය දුටු මට මෙය සිතුවේය./ “අහෝ මේ සත්වයෝ ඒකාන්තයෙන් කෙලෙසී යන්නාහු ය./ අහෝ මේ සත්වයෝ ඒකාන්තයෙන් කෙලෙසී යන්නාහු ය” යනුවෙනි./

තේන හි ත්වං අංගුලිමාල, යේන සා ඉත්ථී තේනුපසංකම,/ උපසංකමිත්වා තං ඉත්ථීං ඒවං වදේහි:/ යතෝභං හගිනි ජාතෝ/ නාහිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වෝරෝපේතා./ තේන සච්චේන සොත්ථී තේ හෝතු, සොත්ථී ගඛ්භස්සා’ති./ සෝ හි නුන මේ හන්තේ, සම්පජානමුසාවාදෝ හවිස්සති./ මයා හි හන්තේ, ඛහු සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වෝරෝපිතාති./

“එසේ නම් අංගුලිමාලයෙනි,/ ඔබ ඒ ස්ත්‍රිය වෙත යන්න./ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය පවසන්න./ පින්වත් නැගණියෙනි,/ මම යම් දවසක උපන්නෙමි ද/ එදා සිට දැන දැන සතෙකුගේ ජීවිතය තොර කළ බවක් නො දනිමි./ මේ සත්‍යානුභාවයෙන් ඔබට සෙත් වේවා!/ දරුගැබට ද සෙත් වේවා! යනුවෙනි”./ “අනේ ස්වාමීනී,/ එය මට බොරුවක් නොවන්නේ ද?/ ස්වාමීනී,

මා විසින් දැන දැන බොහෝ ජීවිත විනාශ කරන ලද්දාහුය.”/

තේන හි ත්වං අංගුලිමාලා, / යේන සා ඉත්ථී තේනුපසංකම./ උපසංකමිත්වා තං ඉත්ථීං ඒවං වදේහි: / යතෝහං හගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතෝ / නාහිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වෝරෝපේතා. / තේන සච්චෙන සොත්ථී තේ හෝතු සොත්ථී ගබ්භස්සා'ති. / ඒවං හන්තේති ඛෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ හගවතෝ පට්ඨසුත්වා / යේන සා ඉත්ථී තේනුපසංකමි, / උපසංකමිත්වා තං ඉත්ථීං ඒතදවෝච: / යතෝහං හගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතෝ, / නාහිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වෝරෝපේතා, / තේන සච්චෙන සොත්ථී තේ හෝතු සොත්ථී ගබ්භස්සා'ති. / අථ ඛෝ සොත්ථී ඉත්ථීයා අහෝසි, සොත්ථී ගබ්භස්ස. /

“එසේ නම් අංගුලිමාලයෙනි, / ඔබ ඒ ස්ත්‍රිය වෙත යන්න. / ඒ ස්ත්‍රියට මෙය පවසන්න. / පින්වත් නැගණියෙනි, / මම යම් දවසක ආර්ය ජාතියෙහි උපන්නෙමි ද / එදා සිට දැන දැන සතෙකුගේ ජීවිතය තොර කළ බවක් නො දනිමි. / මේ සත්‍යානුභාවයෙන් ඔබට සෙත් වේවා! / දරුගැබට ද සෙත් වේවා! යනුවෙනි.” / “එසේය ස්වාමීනී,” කියා ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ / භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී / ඒ ස්ත්‍රිය සිටි තැනට වැඩියාහුය. / වැඩිමකොට ඒ ස්ත්‍රියට මෙය පැවසුවාහුය. / “පින්වත් නැගණියෙනි, / මම යම් දවසක ආර්ය ජාතියෙහි උපන්නෙමි ද / එදා සිට දැන දැන සතෙකුගේ ජීවිතය තොර කළ බවක් නො දනිමි. / මේ සත්‍යානුභාවයෙන් ඔබට සෙත් වේවා! / දරුගැබට ද සෙත් වේවා!” / ඒ සත්‍ය වචනය හේතුවෙන් එම ස්ත්‍රිය සුවපත් වූවාය. / සුවසේ දරුවා ද බිහි වූයේය. /

අථ ඛෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ / ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ / ආතාපී පහිතත්තෝ විහරන්තෝ / න විරස්සේව

යස්සත්ථාය කුලපුත්තා/ සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති./ තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියෝසානං/ දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ජන්වා උපසම්පජ්ජ විහාසී./ බීණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං,/ නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්බඤ්ඤාසී./ අඤ්ඤතරෝ ච බෝ පනායස්මා අංගුලිමාලෝ අරහතං අහෝසී./

එකල්හි ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ/ තනිව ම හුදෙකලා වී අප්‍රමාදී ගුණයෙන් යුතුව/ කෙලෙස් තවන විරියෙන් යුතුව/ කාය ජීවිත දෙකෙහි අපේක්ෂා රහිතව ධර්මයෙහි හැසිරෙන විට/ යම් උතුම් අර්ථයක් පිණිස/ ගිහි ජීවිතය අත්හළ කුලපුත්‍රයෝ බුදු සසුනෙහි පැවිදි වෙත් ද,/ ඒ පැවිදි ජීවිතයේ සම්පූර්ණ බව වන උතුම් අරහත් බව/ තමන්ගේ විශිෂ්ට ඤාණයෙන් මෙහිදී ම සාක්ෂාත් කොට/ එයට පැමිණ වාසය කළාහුය./ ඉපදීම ක්ෂය වූයේය./ බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කරන ලද්දේය./ කළ යුත්ත කරන ලද්දේය./ මත්තෙහි කළ යුතු කිසිවක් නැත්තේය' කියා අවබෝධය ඇති වූයේය./ ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ ද/ රහතන් වහන්සේලා අතර කෙනෙක් බවට පත්වූවාහුය./

අථ බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා/ පත්තවීවරං ආදාය සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පාවිසී,/ තේන බෝ පන සමයේන/ අඤ්ඤෙනපි ලෙඩ්ඛු බිත්තෝ ආයස්මතෝ අංගුලිමාලස්ස කායේ නිපතති,/ අඤ්ඤෙනපි දණ්ඨෝ බිත්තෝ ආයස්මතෝ අංගුලිමාලස්ස කායේ නිපතති,/ අඤ්ඤෙනපි සක්ඛරා බිත්තා ආයස්මතෝ අංගුලිමාලස්ස කායේ නිපතති./ අථ බෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ/ හින්තේන සීසේන ලෝහිතේන ගළන්තේන/ හින්තේන පත්තේන විජ්ජාලිතාය සංසාටියා/ යේන භගවා තේනුපසංකම්./ අද්දසා බෝ භගවා ආයස්මන්තං අංගුලිමාලං දුරතෝව ආගච්ඡන්තං,/ දිස්වාන ආයස්මන්තං අංගුලිමාලං ඒතදවෝච:/ අධිවාසේහි

ත්වං බ්‍රාහ්මණ, / අධිවාසේහි ත්වං බ්‍රාහ්මණ, / යස්ස ඛෝ ත්වං
කම්මස්ස විපාකේන බහුනි වස්සානි බහුනි වස්සසතානි / බහුනි
වස්සසහස්සානි නිරයේ පච්චෙය්‍යාසි. / තස්ස ත්වං බ්‍රාහ්මණ,
කම්මස්ස විපාකං දිට්ඨේව ධම්මේ පටිසංචේදේසී'ති. /

ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ / පෙරවරුවෙහි
සිවුරු හැඳ පොරවාගෙන / පාත්‍රය ද ගෙන සැවැත් නුවර
පිඬුසිඟා වඩින්නාහුය. / එවන් වේලාවක දී වෙනත් තැනකට
ගසන ගල් පවා / ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේගේ /
සිරුරට වදින්නේය. / වෙනත් තැනකට ගසන දඬු මුගුරු පවා /
ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේගේ සිරුරට වදින්නේය. /
වෙනත් තැනකට ගසන කැට කැබිලිහි පවා / ආයුෂ්මත්
අංගුලිමාලයන් වහන්සේගේ සිරුරට වදින්නේය. / එවිට
ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ / ලේ වැගිරෙන බිඳුණු හිසින්
යුතුව, බිඳුණු පාත්‍රය ඇතිව, / ඉරි ගිය සඟල සිවුරු ඇතිව, /
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන්නාහුය. / එකල්හි
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ / දුරින් ම පැමිණෙන්නා වූ ආයුෂ්මත්
අංගුලිමාලයන් දැක / මෙසේ වදාරන සේක. / "ඉවසන්න ඔබ
පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, / ඉවසන්න ඔබ පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, / ඔබ
විසින් කරන ලද යම් පාප කර්මයක විපාකය / බොහෝ වර්ෂ
ගණනක්, බොහෝ වර්ෂ සිය ගණනක්, / බොහෝ වර්ෂ දහස්
ගණනක් නිරයෙහි පැසවන්නට ඉඩ තිබුනේ ද, / පින්වත්
බ්‍රාහ්මණය, / දැන් ඔබට ඒ කර්මයෙහි විපාකය / මේ ජීවිතයේදී
පමණක් විදින්නට තිබෙන්නේය. /"

අථ ඛෝ ආයස්මා අංගුලිමාලෝ / රහෝගතෝ
පටිසල්ලීනෝ විමුක්තිසුඛපටිසංචේදී / තායං චේලායං ඉමං
උදානං උදානේසි: /

එකල්හි හුදෙකලාවෙහි ධර්මයේ හැසිරෙමින් / විමුක්ති
සුව විදිමින් සිටින්නා වූ ආයුෂ්මත් අංගුලිමාලයන් වහන්සේ /
එසමයෙහි මේ උදානය පහළ කළාහුය. /

යෝ ව පුබ්බේ පමජ්ජන්වා - පච්ඡා සෝ නප්පමජ්ජති,
සෝ ඉමං ලෝකං පභාසේති - අබ්භා මුත්තෝව චන්දිමා.

යමෙක් මේ ලෝකයෙහි/ සතුන් මැරීම් ආදියෙන්/
ප්‍රමාදීව වාසය කොට/ පසුව ඒ තැනැත්තා එයින් වැළකී/
දහමෙහි අප්‍රමාදී වෙයි නම්/ ඔහු මේ ලෝකය එළිය කරන්නේය./
කළු වලාවෙන් මිදී ගිය/ පුත් සඳක් මෙන් වන්නේය./

යස්ස පාපං කතං කම්මං - කුසලේන පිටීයති,
සෝ ඉමං ලෝකං පභාසේති - අබ්භා මුත්තෝව චන්දිමා.

යමෙකු විසින් කරන ලද පාප කර්මයන්/ උපදවා ගත්
කුසල් බලයෙන්/ නැතිකර දමන්නේ නම්/ ඔහු මේ ලෝකය
එළිය කරන්නේය./ කළු වලාවෙන් මිදී ගිය/ පුත් සඳක් මෙන්
වන්නේය./

යෝ හවේ දහරෝ හික්ඛු - යුඤ්ජති බුද්ධසාසනේ,
සෝ ඉමං ලෝකං පභාසේති - අබ්භා මුත්තෝව චන්දිමා.

සැබැවින් ම තරුණ හික්ෂුවක් වන නමුත්/ උතුම් බුදු
සසුනෙහි/ වීරියෙන් පිළිවෙත් පුරයි නම්/ ඔහු මේ ලෝකය
එළිය කරන්නේය./ කළු වලාවෙන් මිදී ගිය/ පුත් සඳක් මෙන්
වන්නේය./

දිසා හි මේ ධම්මකථං සුණන්තු
දිසා හි මේ යුඤ්ජන්තු බුද්ධසාසනේ,
දිසා හි මේ තේ මනුජේ භජන්තු
යේ ධම්මමේවාදපයන්ති සන්තෝ.

මාගේ සතුරෝ ද/ චතුරාර්ය සත්‍ය ප්‍රකාශිත/ මේ
උතුම් ධර්ම කථාව අසන්නවා!/ මාගේ සතුරෝ ද/ උතුම් බුදු
සසුනෙහි/ පිළිවෙත් පුරන්නවා!/ මාගේ සතුරෝ ද/ චතුරාර්ය
සත්‍ය ප්‍රකාශිත වූ/ මේ උතුම් ධර්මය පවසන්නා වූ/ සත්පුරුෂ
උතුමන්ව ඇසුරු කරන්නවා!/

දිසා හි මේ බන්තිවාදානං - අවිරෝධස්පසංසිනං,
සුණන්තු ධම්මං කාලේන - තඤ්ච අනුවිධියන්තු.

මාගේ සතුරෝ ද/ ඉවසීමේ ගුණය පහදා දෙන/ මෙන්
කරුණාවට පසසන/ ක්ෂණ සම්පත්තියෙහි ඵල නෙලා දෙන/
ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ධර්මය ම/ මනාකොට අසන්වා!
ඒ උතුම් ධර්මය අනුගමනය කරන්වා!/
න හි ජාතු සෝ මමං හිංසේ - අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චනං,
පඡ්චුය්‍ය පරමං සන්තිං - රක්ඛෙය්‍ය තසථාවරේ.

ඒ මාගේ සතුරු තෙමේ/ මට හිංසා නොකෙරේවා!
වෙන කෙනෙකුට හෝ හිංසා නොකෙරේවා! පරම ශාන්තියට
පත්වී/ රහතන් වහන්සේලාව ද රක්ෂා කෙරේවා! කෙලෙස්
සහිත වූවන් ද රක්ෂා කෙරේවා!

උදකං හි නයන්ති නෙත්තිකා - උසුකාරා නමයන්ති තේජනං
දාරං නමයන්ති තච්ඡකා - අත්තානං දමයන්ති පණ්ඩිතා.

දිය අදින්නා වූ උදවිය/ තමන්ට රිසි දිසාවට/ දිය ගෙන
යන්නේ යම් සේ ද/ ඊතලවල ඇද හරින්නා වූ හිවඩුවන්/ ඊතල
සෘජු කරන්නේ යම් සේ ද/ ලීවල ඇද හරින්නා වූ ලීවඩුවන්/
තමන්ට රිසි ලෙස ලී සකසන්නේ යම් සේ ද/ එලෙසින්ම
නුවණැත්තෝ/ තමන්ව දමනය කරගන්නාහු ය./

දණ්ඩෙනේකේ දමයන්ති - අංකුසේහි කසාහි ව,
අදණ්ඩෙන අසන්ථේන - අහං දන්තොම්හි තාදිනා.

මෙලොවේ ඇතැම් උදවිය/ දඬු මුගුරුවලින් ද/
හෙණ්ඩුවෙන් ද කසයෙන් ද/ අන්‍යයන්ව දමනය කරන්නාහුය./
එහෙත් මම වනාහී/ අටලෝ දහමට කම්පා නොවන්නා වූ/
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්/ දඬු මුගුරු රහිතව/ අවි ආයුධ
රහිතව/ දමනය කරන ලද්දෙමි./

මෙලොවේ ඇතැම් උදවිය/ දඬු මුගුරුවලින් ද/
හෙණ්ඩුවෙන් ද කසයෙන් ද/ අන්‍යයන්ව දමනය කරන්නාහුය./
එහෙත් මම වනාහී/ අටලෝ දහමට කම්පා නොවන්නා වූ/
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්/ දඬු මුගුරු රහිතව/ අවි ආයුධ
රහිතව/ දමනය කරන ලද්දෙමි./

අහිංසකෝති මේ නාමං - හිංසකස්ස පුරේ සතෝ,
අප්පාහං සච්චනාමොමිහි - න නං හිංසාමි කිඤ්චනං.

එකල මා විසින් අනුන් හට/ නොයෙකුත් හිංසා
කරද්දී ම ද/ අහිංසක යන නමින් සිටියෙමි./ එනමුදු අද මම/
කිසිවෙකුට හෝ හිංසා නොකරමි./ එහෙයින් අහිංසක යන
නමට/ සත්‍ය වශයෙන් මම සුදුසු වෙමි./

වෝරෝ අහං පුරේ ආසිං - අංගුලිමාලෝති විස්සුතෝ,
වුය්හමානෝ මහෝසේන - බුද්ධං සරණමාගමං.

පෙර මම සොරෙක්ව සිටියෙමි./ අංගුලිමාලා නමින්
ප්‍රසිද්ධව සිටියෙමි./ බිහිසුණු සසර සැඩ පහරෙහි/ මා ගසාගෙන
යද්දී/ බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ ගියෙමි./

ලෝහිතපාණි පුරේ ආසිං - අංගුලිමාලෝති විස්සුතෝ,
සරණාගමනං පස්ස - භවනෙන්ති සමුහතා.

පෙර මම ලේ තැවරුණු දැකින් සිටියෙමි./ අංගුලිමාලා
නමින් ප්‍රසිද්ධව සිටියෙමි./ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සරණ
යෑමෙහි/ අනුසස් බලනු මැන./ භව රැහැන් මුලින් ම තසන
ලද්දේය./

තාදිසං කම්මං කත්චාන - බහුං දුග්ගතිගාමිනං,
චුට්ඨෝ කම්මවිපාකේන - අනණෝ භුඤ්ජාමි හෝජනං.

දුග්ගතියට ගෙන යන්නා වූ/ යම් බඳු බොහෝ අකුසල්/
මා අතින් සිදු වූනේය./ දිට්ඨධම්ම වේදනීය විපාකයෙන්/
විපාක විදිමි මම./ එනමුදු ණයක් නැතිව දන් වලඳමි මම./

පමාදමනුසුඤ්ජන්ති - බාලා දුම්මේධිනෝ ජනා,
අප්පමාදඤ්ච මේධාවී - ධනං සෙට්ඨංච රක්ඛති.

අනුවණ බොහෝ බාල ජනයා/ බාහිර වැඩට කැප

වෙමින්/ ප්‍රමාදයෙහි ඇලී වසන්නාහුය./ එනමුදු නුවණැති
තැනැත්තා/ කුසල් දහමිනි නොපමාව ම/ ශ්‍රේෂ්ඨ ධනයක්
සෙයින් රකින්නේය./

මා පමාදමනුයුක්දේප්ඵ - මා කාමරනිසන්ඵවං,
අප්පමන්තෝ හි ක්කායන්තෝ - පප්පෝති විපුලං සුඛං.

ප්‍රමාද වන කරුණුවල යෙදෙමින්/ වසන්නට නම් එපා!/
කාම සැපයෙහි ඇලෙමින්/ වසන්නට නම් එපා!/ අප්‍රමාදීව
බවුන් වඩනා කෙනා/ මහත් සැපයක් ලබන්නේ ම ය./

ස්වාගතං නාපගතං - නයිදං දුම්මන්තිතං මම,
සංවිහන්තේසු ධම්මේසු - යං සෙට්ඨං තදුපාගමං.

බුදු සසුන වෙත මාගේ පැමිණීම/ ඉතා යහපත් දෙයක්
ම ය./ අයහපත් දෙයක් නම් නොවේ./ මෙය මාගේ වැරදි
මතයකුත් නොවේ./ මැනවින් විග්‍රහ කොට පහදා දෙන/
චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය තුළ/ මම උතුම් නිවනට පත්වුනෙමි./

ස්වාගතං නාපගතං - නයිදං දුම්මන්තිතං මම,
තිස්සෝ විජ්ජා අනුප්පත්තා - කතං බුද්ධස්ස සාසනන්ති.

බුදු සසුන වෙත මාගේ පැමිණීම/ ඉතා යහපත් දෙයක්
ම ය./ අයහපත් දෙයක් නම් නොවේ./ මෙය මාගේ වැරදි
මතයකුත් නොවේ./ ත්‍රිවිද්‍යාව ලබන ලද්දේය./ උතුම් බුදු
සසුන සම්පූර්ණ කරන ලද්දේය./

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

(අංගුලිමාල සූත්‍රය - චන්දිම නිකාය 2)

අරඤ්ඤේ රුක්ඛමුලේ වා - පබ්බතේසු ගුහාසු වා,
තත්ඵ තත්ඵඵව අට්ඨාසිං - උබ්බිග්ගමනසෝ තදා.

මහවනයේ හෝ රුක් සෙවනක හෝ/ කඳු පර්වතවල ගුහා
ලෙනක හෝ/ ඒ ඒ තැන පෙර මම සිටියෙමි නම්/ තැනිගත්
කලබල සිතකින් සිටියෙමි./

සුඛං සයාමි ධායාමි - සුඛං කප්පේමි ජීවිතං,
අහත්ථපාසෝ මාරස්ස - අහෝ සත්ථානුකම්පිතෝ.

එනමුදු දැන් මම සැපසේ සැතපෙමි./ සැපසේ ජීවිතය
ගත කරමි./ මාරයාගේ උගුලෙන් බැහැරට පැන ගත්තෙමි./
අහෝ! මාගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ/ මා කෙරෙහි අනුකම්පා
කළ සේක./

බුන්මජච්චෝ පුරේ ආසිං - උදිච්චෝ උහතෝ අහු,
සොජ්ජ පුත්තෝ සුගතස්ස - ධම්මරාජස්ස සත්ථුනෝ.

පෙර මව් පිය දෙපාර්ශවයෙන්/ පිරිසිදු බමුණු කුලයක/
මම උපත ලැබුවෙමි./ එහෙත් අද මම/ සුගත වූ ධර්මරාජ වූ/
ශාස්තෘන් වහන්සේගේ/ ඕගරස පුත්රුවනක් වෙමි./

චිතතණ්හෝ අනාදානෝ - ගුත්තද්වාරෝ සුසංවුතෝ,
අසමුලං වධිත්ථාන - පත්තෝ මේ ආසවක්ඛයෝ.

තණ්හාව නැත්තෙක් වෙමි./ උපාදාන ද නැත්තෙක් වෙමි./
ඉඳුරන් ද රැකගෙන සිටිමි./ මැනවින් සංවරව සිටිමි./ දුකේ
මුල වූ හැම තණ්හා/ වනසන ලද්දේය./ මා තුළ පැවති සියලු
ආශ්‍රවයෝ/ ක්ෂය වී ගියාහුය./

පරිච්ඡේණෝ මයා සත්ථා - කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඕහිතෝ ගරුකෝ භාරෝ - භවනෙත්ති සමුහතා'ති.

මා විසින් ශාස්තෘන් වහන්සේ/ මැනවින් ඇසුරු කරන ලද
සේක./ උතුම් බුදු සසුන/ සම්පූර්ණ කරන ලද්දේය./ කෙලෙස්
බර බිම තබන ලද්දේය./ භව රැහැන් මුලින් ම සිඳින ලද්දේය./

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

(අංගුලිමාලන්ථේර ගාථා - ථේරගාථා පාලි)

අංගුලිමාල පරිත්තං

(අංගුලිමාල පිරිත)

පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්නට්ඨානධෝවනං /
උදකම්පි විනාසේති - සබ්බමේව පරිස්සයං /
සොත්ථිතා ගබ්භචුට්ඨානං - යං ච සාධෙති තං ධණේ
ථේරස්සංගුලිමාලස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං /
කප්පට්ඨායිමහාතේජං - පරිත්තං තං භණාමහේ /

යතෝහං හගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතෝ/ නාභිජානාමි
සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා චෝරෝපේතා,/ තේන සච්චේන
සොත්ථි තේ හෝතු, සොත්ථි ගබ්භස්සාති. /

ඒ අංගුලිමාල මහරහතන් වහන්සේ වැඩ හිඳ/ යම්
පිරිතක් දෙසා වදාළ තැනක් ඇද්ද,/ එතැන සෝදාගත් පැන්
පවා/ සියලු පීඩා දුරු කර දමන්නේය./ ගර්භනී මාතාවක් යම්
දුකකින් පෙළෙයි නම්,/ ඒ දුක සැණෙකින් බැහැර වී/ සුවපත්ව
නැගිටින්නීය./ ලෝකනාථ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්/
කල්පයක් බල පවතින/ මහා තේජසින් යුතුව ආඥා කොට/
අනුමත කරන ලදුව/ අංගුලිමාල මහරහතන් වහන්සේ විසින්/
වදාරණ ලද මේ අංගුලිමාල පිරිත/ අපි ද දැන් කියන්නෙමු./

“පින්වත් නැගණියෙනි,/ යම් දිනෙක මම/ උතුම් නිවනට
පමුණුවන/ මාර්ගඵලලාභී ආර්ය ජාතියෙනි/ උපත ලැබුවෙම්
ද,/ එදා සිට දැන දැන/ ප්‍රාණියෙකු ජීවිතයෙන් තොර කළ බවක්
නොදනිමි./ මේ සත්‍යානුභාවයෙන්/ ඔබට සෙත් වේවා!
දරුගැබට ද සෙත් වේවා!”/

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

- පුණ්‍යානුමෝදනාව -

- මෙම දහම් පත්‍රිකාව මුද්‍රණය කිරීම සඳහා දායකත්වය ලබාදුන් ශ්‍රී අංගුලිමාල මහා විහාරයේ උපස්ථාන කමිටුවේ සියලු පින්වතුන්ටත්, යොවුන් සභාවේ සියලු දරුවන්ටත් ශ්‍රී අංගුලිමාල මහාසෑ රජුන්ගේ ආනුභාවයෙන් සෙත් වේවා!
- ඔබ සියලු දෙනාටමත් මේ පින් බලයෙන් සියලු යහපත සැලසේවා!

ශ්‍රී අංගුලිමාල මහා සෑ විහාරය, බෝවත්ත, බිංගිරිය.
දු.ක. - 037 49 37 350 / 076 8255 698

